

Udenfor Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer med de dertil stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sættes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Sveistrup): Dette Lovforslag har jo til Formaal at gavne Børnene, og da det i Dag er Børnehjælpsdag, antager jeg, man er i Overensstemmelse med Lovens Formaal, naar man fremskynder Sagens Forhandling for at give ærede Rigsdagsmænd Lejlighed til snart at komme ud paa Gaderne og bidrage til Børnene.

Her handles om Børn udenfor Ægteskab, og det Forslag, der her foreligger — jeg forudsætter det ærede Medlemmer bekendt — har en stor praktisk Betydning. Paa Grund af de betydningsfulde praktiske Fremskridt, det indeholder, har Udvalget været enigt om ikke paa ny at rejse de store Principspørgsmaal, der paa dette Omraade ere de to Ting imellem. Vi nøjes med at fremsætte nogle faa beskedne Ændringsforslag i det Haab, at vi paa den Maade bane Lovforslaget en hurtig og let Gang mod dets Afslutning her paa Rigsdagen.

Det første og det vigtigste af de Ændringsforslag, som ere stillede af hele Udvalget, gaar ud paa at lade en Bestemmelse, som er indsat af det høje Landsting, udgaa. Denne Bestemmelse siger, at den i Paragraffen omhandlede Ret til at fordre Faderens Bidrag til et Barn udenfor Ægteskabet udbetalt af det offentlige, uden at det betragtes som en Moderen ydet Fattighjælp, „tilkommer hende dog kun, for saa vidt hun ikke har faaet Barn udenfor Ægteskab med mere end een Mandsperson“. Det er jo saaledes nu, at Moderen, ganske uanset sine moralske Kvalifikationer, kan faa udbetalt af det offentlige det Bidrag, som Faderen er pligtig at udrede til Underhold for Barnet. Nu har Landstinget villet indsætte en moralsk Sondring imellem de Mødre, der kun have Børn med een Fader, og dem, der have Børn med forskellige Fædre. Det uholdbare i denne Sondring er formentlig tilstrækkelig tydelig paavist i Betænkningen. Og der er i Betænkningen og de Bilag, der følge dette Forslag, gjort Rede for de vidtrækkende Følger, som dette af Landstinget indsatte Forslag vil have. Jeg er tilbøjelig til at tro, at Følgerne række adskilligt videre, end det høje

Landsting har gjort sig klart, da det vedtog Bestemmelsen. Vi tilraade altsaa, at Bestemmelsen udgaar, og at det i saa Henseende skal have sit Forblivende ved det bestaaende. Der var bl. a. det besynderlige ved denne Bestemmelse, at medens Loven i det hele taget gaar ud paa at skaffe disse Børn en gunstigere Stilling, gik denne ud paa at skaffe visse af dem, som i hvert Fald ikke selv have forset sig, en væsentlig ugunstigere Stilling end efter den nugældende Ret. Vi anbefale altsaa, at denne Bestemmelse skal udgaa, og i Forbindelse dermed, at en Linie i § 1, som gaar ud paa, at den Omstændighed, at Moderen har Barn udenfor Ægteskab under 14 Aar med flere Fædre, kan medføre, at Faderens Bidrag til Barnet ikke kan sættes op, ligeledes udgaar.

Den maa betragtes alene som Supplement til den førstnævnte og ulige vigtigere Ændring.

Det var den vigtigste af Bestemmelserne. Dernæst foreslaa vi indsat en lille Bestemmelse om, at Børn, til hvilke der kan kræves Underholdsbidrag fra flere Mænd, saavidt muligt ikke skulle anbringes paa et saadant Sted, hvor Kendskab til denne Omstændighed kan føre til pinlige Forhold for Børnene. Dette er ændret saaledes, at det er Værgeraadet, der her skal føre Kontrol, medens vi tidligere havde foreslaaet, at det skulde være Tilsynet med Plejebørnene. I øvrigt er Bestemmelsen bleven begrænset noget.

Med Hensyn til Fødselsstiftelsens Privilegium vil det vides, at der her i Tinget er et stort Flertal, som er stemt for, at Retten til Hemmeligholdelse for Mødre, der føde paa Fødselsstiftelsen, skal bortfalde. Derom er der ogsaa principiel Uenighed mellem Tingene, men Flertallet indskrænker sig her til at foreslaa, at det skal paalægges Fødselsstiftelsen at sikre sig Bevis med Hensyn til, hvem de hemmeligt fødende Kvinder ere. Det betragte vi i og for sig som en naturlig Følge af det, der allerede er vedtaget af Landstinget. Thi Landstinget har jo vedtaget, at naar en Kvinde har født paa Stiftelsen, har det der fødte Barn eller dets Værge Ret til at faa Oplysning fra Stiftelsen om Moderen. Men dette Bevis kan Fødselsstiftelsen ikke præstere, uden at den i Forvejen har sikret sig Oplysning i saa Henseende. Det bør altsaa være Regelen, at de Kvinder, der føde paa Fødselsstiftelsen, bør have deres Daabsattest med for at oplyse, hvem de ere. Men vi maa erkende,